

# Sociologie jako věda

Období protosociologie (antika, středověk, osvícenství).

Formulování sociologie jako vědy francouzským sociologem **Augustem Comtem** (1798-1857) - v roce 1839 poprvé užil termínu sociologie, novotvar z lat. societas (společnost) + řeckého logos (věda),

Mezi dalšími zakladateli sociologie bývají uváděni: anglický sociolog **Herbert Spencer** (1820-1903) a **Karel Marx** (1818-1883) - německý ekonom a sociolog, zakladatel marxismu.

Další významní klasikové sociologie:

**Émile Durkheim** (1858-1917)

**Max Weber** (1864-1920).

## Důvody vzniku sociologie

### 1. Důvody společenské:

- bouřlivý rozvoj věd, zvl. přírodních,
- nutnost řešení problémů vyvolaných procesem industrializace a rozpadem tradiční společnosti.

### 2. Důvody myšlenkové:

- teorie sociálních filozofů (idea pokroku, teorie společenské smlouvy, teorie přirozeného práva apod.),
- myšlenky utopického socialismu (lze vytvořit novou ideální a harmonickou společnost),
- klasická ekonomická teorie (ekonomizující teorie společnosti Adama Smitha a dalších velkých ekonomů),

## Vymezení sociologie

Nejčastěji vymezujeme sociologii jejím **předmětem**

### 1. Syntetizující definice sociologie například jako vědy o:

- organizaci a vývoji společnosti (T.G. Masaryk),
- sociálních jevech (I. A. Bláha),
- sociálních vztazích (G. Simmel),
- sociálních faktech (É. Durkheim),
- sociálním jednání (M. Weber),
- sociálním životě jedinců, skupin a společností (A. Giddens).

### 2. Výstižnější je ucelená analytická definice sociologie základními okruhy studované problematiky, kterými jsou:

- společnost,
- struktura společnosti,

- sociální vztahy,
- sociální jevy.

### Sociální jevy lze rozdělit do těchto základních podskupin:

- oblasti sociálního života (zejména hospodářství, politika, právo, morálka, umění, náboženství, věda),
- sociální seskupení (vedle sociálních skupin sem patří například komunita, dav, sociální hnutí, veřejnost),
- sociální činnosti (zejména práce zájmová činnost, rekreační činnost apod.),
- sociální procesy (např. procesy enkulturace, urbanizace, industrializace).

## **Sociologie práva**

Formuje se na přelomu 19. a 20. století jako reakce:

- na právní pozitivismus v **Evropě**, zakladateli jsou zejména:  
**Eugen Ehrlich** (1862-1922), v “Základech sociologie práva” (1913) pojem “živé právo”;  
**Emanuel Chalupný** (1879-1958), monografie “Sociologie a filosofie práva a mravnosti” (1929);
- na potřeby právní praxe ve **Spojených státech** - zakladatel americké sociologie práva **Roscoe Pound** (1870-1964) rozlišil právo v akci (law in action) a právo v knihách (law in books).

### Vymezení sociologie práva

Výstižně ji vymezil již **Max Weber** jako vědu empiricky analyzující vztah práva a společnosti.

Současní autoři vymezují sociologii práva zejména jako vědu studující fakticitu práva, sociální skutečnost práva nebo sociální život práva.

### Předmětem sociologie práva jsou:

- Vzájemný vztah práva a společnosti,
- Mechanismus působení práva ve společnosti,
- Funkce a role práva ve společnosti.

### Přínos sociologie práva pro právní praxi:

- pro oblast tvorby práva (empirické podklady pro zkvalitnění právní politiky),
- pro oblast aplikace práva (znalost širších sociálních kontextů),
- pro ověření efektivnosti práva (použitím sociologických metod a technik).

## **Sociologické poznání versus zdravý rozum**

**Sociologické poznání** jako poznání vědecké představuje systematické a cílevědomé poznávání sociální reality vědeckými postupy a metodami.

**Zdravý rozum** je zobecněním běžné nesystematické zkušenosti každodenního života. Jeho kvalita v sociální oblasti odvisí zejména od sociální inteligence jedince a obecné lidské zkušenosti (moudrosti) předávané socializací.

**Sociální inteligence** je schopnost orientovat se v mezilidských vztazích a sociálních situacích, rozumět jim, žít s lidmi, působit na ně a nasměrovat je tam, kam chceme. Je geneticky podmíněna, ale nerozvine se bez jejího průběžného rozvíjení (tréninku) v procesu sociálního učení.

Pravděpodobnost úspěšnosti zdravého rozumu (úsudku) při řešení konkrétního sociálního problému závisí zejména na složitosti tohoto problému a úrovni sociální inteligence řešitele. Právní problémy bývají současně i problémy sociálními nebo mají sociální konsekvence.

Sociologické poznání umožňuje porozumět sociálnímu dění a sociálním jevům kolem nás. Americký sociolog Peter Berger říká, že umožňuje “vidět skrz”, “vidět za scénu”, “prohlédnout hru”, neboť “věci nejsou tím, čím se zdají”.

## **Sociální realita a způsob jejího poznání**

### **Sociologie jako věda o společnosti**

- Věda – soubor empiricky prokazatelných pravd.
- Společnost – souhrn individuí jednající s ohledem na jednání druhých v určitém historickém, prostorovém, kulturním a sociálním kontextu, jehož parametry mohou svým jednáním ovlivňovat jen částečně. (Keller J.)
- společnost tradiční, moderní a postmoderní.

### **Přehled sociologických disciplín**

- Sociologie jednotlivých oblastí sociálního života.
- Sociologie jednotlivých stránek společenského života.
- Speciální sociologie společenských skupin.
- Sociologie sociálních činností a procesů.
- Sociální patologie.

## **Naturalismus v sociologii v 19. a na počátku 20. století**

Vysvětlování fungování sociální reality pomocí analogie s přírodou.

**Dělíme na:**

- Mechanistický směr;

- Biologicky orientované teorie;
- Geografický determinismus.

## Psychologismus v sociologii

Vysvětlování fungování společnosti pomocí psychiky individua a psychických jevů a procesů.

**Nejvýznamnější :**

- Psychologie davů ( Gustav Le Bon 1841 – 1931);
- Psychoanalytická škola ( Sigmund Freud 1856 – 1936);
- Behaviorismus ( John Broadus Watson 1878-1958).

## Sociologismus

Fungování společnosti je vysvětlováno z ní samé. Společnost je realita zvláštního druhu “sui generis” a nedá se vysvětlit ani podle přírody ani podle psychiky jedinců.

Sociologie je koncipována jako **věda o sociálních faktech** ( Émile Durkheim 1858 – 1917).

Prvky sociální reality jsou sociální fakta, jejichž souhrnem je společnost. **Sociálním faktem** je každý druh jednání, které je svou existencí nezávislé na individuu, ale je schopné vnějšího tlaku na jedince (móda, zákony, zvyky, obyčeje).

## Základní paradigmaty sociologického myšlení

Odpověď na otázku, jak může fungovat pořádek ve společnosti.

- Verze konsenzuální;
- Teorie konfliktu;
- Interpretativní pohled.

## Společnost strukturovaná a stratifikovaná

**Sociální struktura** - spojuje jednotlivé členy nebo části společnosti dohromady.

**Definice:**

- Síť relativně stálých, podstatných vztahů sociálního systému jako celku a jeho elementů, jakož i elementů navzájem charakteristická pro daný sociální systém v dané etapě vývoje.
- Relativně stabilní síť vztahů jedinců, pozic, rolí a sociálních seskupení různého typu.

**Do sociální struktury je zahrnována** makrostruktura, mezostruktura a mikrostruktura.

### **Sociální struktura má různé dimenze:**

třídní,  
vzdělanostní,  
věkové,  
podle pohlaví,  
podle místa bydliště,  
profesní,  
národnostní,  
konfesní,  
podle typu rodiny apod.

### **Sociální stratifikace**

Sociální stratifikace představuje hierarchickou diferenciaci společnosti do **vrstev**, tj. do širokých skupin, odlišujících se navzájem podle celé soustavy kritérií.

#### **Kritéria mohou být:**

- Materiální;
- Kulturní;
- Politická;
- Obecně sociologická.

Často se používá **šestiúrovňová soustava vrstev**:

- vyšší horní,
- nižší horní,
- vyšší střední,
- nižší střední,
- vyšší dolní,
- nižší dolní.

### **Sociální mobilita**

Pohyb uvnitř daného společenského systému

- vertikální,
- horizontální.

### **Problém rovnosti**

Cesta obsazování společenských pozic a možnost mobility.

Rovnost startu.

Zmenšování nerovností.

### **Společnosti dělíme na :**

- společnosti výkonu,
- společnosti askripce.

## **Sociologické vymezení práva**

### **Právo vymezují rozdílně:**

- teorie práva - zdůrazňuje normativní aspekt práva (právo jako systém právních norem),
- sociologie práva - zdůrazňuje empiricky postižitelnou realitu práva, fakticitu práva,
- právní filosofie - všímá si axiologické stránky práva (hodnoty a smyslu práva).

## **Sociální kontrola, právo jako nástroj sociální kontroly**

Sociální kontrola je především určitým sociálním procesem, při kterém se předávají lidem jisté standardy a vzorce chování.

V nejobecnější rovině jde o **udržení řádu, pravidel a stability sociálního útvaru.**

- Společnost působí na jedince a umožňuje mu na základě daných podmínek seberealizaci, pokud jedinec společnost respektuje.
- Společnost působí na jedince represivně v případě, kdy jedinec společnost nerespektuje, snaží se ze společnosti vymanit.

Problematika kontroly odkazuje k oblasti moci, neboť moc znamená schopnost kontrolovat dění. **Moc je předpoklad, prostředek i výsledek sociální kontroly.**

### **Socializace – univerzální prostředek sociální kontroly**

Předpoklady socializace:

- **Socializační proces není pouze pasivní přizpůsobení** určitým danostem. Existuje jistá míra volnosti.
- **Socializace není pouhou transmisí minulosti**, svou podstatou je zaměřena na budoucnost.
- **Osvojená kultura není homogenní celek.** V socializačním procesu si lidé osvojují jen část, a to v přímé závislosti na své sociální příslušnosti.

### **Právo jako nástroj sociální kontroly**

Právo je prostředkem sociální kontroly, který řídí a koriguje sociální život.

Z mechanismu sociální kontroly se vydělují dva aspekty:

- **Normativní** - nalézající odraz v systému norem
- **Institucionální** – systém úřadů a činitelů realizujících kontrolní funkci ve společnosti. Má složitou organizační strukturu zahrnující státní orgány (soud, policie) i orgány nestátní (zájmové spolky a organizace, referenční skupiny, rodina)

**Právní socializace** - adaptace na požadavky právního systému a schopnost užívat v potřebné míře to, co právní systém poskytuje jednotlivci i skupinám.

## **Sociální role, sociálně psychologické typy osobnosti a sociální kontrola**

Sociální roli můžeme chápat jako standard chování, který je od jedince v určité pozici očekáván. Nesplnění normativního očekávání nositele role je postihováno **sociálními sankcemi**.

Některé role vyžadují vysoký stupeň kontroly (vězeň).

### **Sociální kontrola a sociální typy osobnosti:**

- **Autoritářská osobnost** (touha po moci, podléhání autoritě, panovačnost atd.) Chce kontrolovat jiné, ale současně chce být kontrolována jinými, chce být poslušná a nemít odpovědnost.
- **Dominantní osobnost** – chce kontrolovat, aniž sama kontrole podléhá (vůdčí osobnosti, diktátoři).
- **Submisivní osobnost** – nechce kontrolovat, vládnout, rozhodovat, naopak chce být kontrolována a kontrolu proto vyhledává.
- **Anarchistická osobnost** – nechce být kontrolována a nechce kontrolovat (žij a nechej žít).

## **Sociálně psychologické pojetí normality, sociální deviace a protiprávní chování**

**Normalita** - (z lat. normalis, pravidelný), v sociologii vystupuje především jako stav, kdy jednotlivci, skupiny či celá společnost přiměřeně respektují ustavené systémy hodnot a norem.

Normalita tedy úzce souvisí s normou. **Sociální normy** regulují chování a usnadňují interakci mezi lidmi tím, že vnášejí do vzájemného styku pravidelnost a umožňují předvídat chování.

Normalitu lze chápat v užším smyslu jako pouhou absenci úchytky, či v širším smyslu jako výraz **optimálního stavu organismu** či systému.

### **Normalitu je možno vymežit podle:**

- normy ideální,
- normy statistické,
- funkcionální normy,
- subjektivní normy pozorovatele.

### **Sociální deviace**

Sociální deviaci chápeme jako odchylku od společenské normy nebo skupiny norem.

### **Protiprávní chování**

Pojem užší než sociální deviace – vztahuje se k jednání, které je v rozporu s právní normou. Rozlišujeme:

- **úmyslné chování,**
- **chování nedbalostní.**

Úmyslné chování představuje pro společnost největší nebezpečí a je možné ho rozdělit na:

- chování orientované na vnější prostředí,
- chování orientované k jednotlivci (subjektu).

## **Teorie sociální deviace, sociální anomie**

**Rozlišujeme několik tzv. "čistých" typů teorií**, které vycházejí buď z analýzy aktéra nebo situace:

- Teorie kladoucí důraz na aktéra;
- Situační teorie;
- Teorie konjunktivní.

Podle obvykle užívaného třídění můžeme dále vydělit **tři základní teoretické proudy**:

- biologický,
- psychologický,
- sociologický.

**Mezi základní sociologické přístupy patří:**

- Strukturálně funkcionální teorie deviace;
- Konfliktní teorie deviace;
- Interpretativní teorie deviace.

### **Anomie**

**Pojem anomie** (řec. nomos tj. zákon) znamená rozklad vládnoucích morálních hodnot a norem, které jedinec pociťuje jako demoralizaci a dezorganizaci.

Za **anomickou** pokládáme tu společnost, které chybí normalita (normalita je protikladem anomie) buď ve smyslu:

- statistickém (velký počet jejích členů překračuje platné normy),
- funkčním (normy působí kontraproduktivně),
- normativním (normy společnosti nejsou v souladu s našimi vlastními normami).

Je možné rozlišit tři různé, ale i vzájemně spojené výrazy:

1. **Anomie jako dezorganizace osobnosti.**
2. **Anomie jako sociální situace** (normy jsou v rozporu).
3. **Anomie jako sociální situace bez norem.**

## **Sociologický výzkum**

**Pojem výzkum** znamená tvůrčí poznávací činnost v oblasti vědy, směřující k odhalení příčin a podmínek zákonitostí konkrétních jevů v přírodě a lidské společnosti.

**Předmětem sociologického studia je vztah sociální jev - jiné sociální jevy.**

**Druhy výzkumů:**



- Individuální nebo skupinový;
- Reprezentativní;
- Zkušební;
- Experimentální;
- Komparativní.

### **Reprezentativní vzorek**

Matematická statistika poskytuje různé způsoby výběrů, kterými lze získat poměrně **malý výběrový soubor** z něhož se dělají odhady na **základní soubor** (všechny případy v dané oblasti). Obvykle se hledá vzorek, který má charakteristické rysy základního souboru (**kvótní výběr**). Reprezentativnosti se přiblížíme také tehdy, jestliže vybereme vzorek tak, aby každý prvek základního souboru (celé populace) měl stejnou pravděpodobnost se dostat do vzorku (**náhodný výběr**). Neexistuje reprezentativnost stoprocentní.

## **Metody a techniky sociologického výzkumu**

Pojem **metoda** v nejširším významu znamená cestu, způsob, návod, kterým se něco dosáhne

Základní metodou v sociologii je metoda **logická** a **historická** (slouží především potřebám teoretického studia).

**Kvantitativní metody** vycházejí z principu verifikace hypotéz, které od počátku směřují výzkum k exaktnímu, číselnému vyjádření. Směřují k explanaci, k vysvětlení na základě odhaleného kauzálního vztahu nebo zákonité tendence. Typickým řešením jsou statistické postupy.

**Kvalitativní metody** odmítají princip předběžné konstrukce skutečnosti aktivitou badatele. Výzkumník vstupuje do terénu nezátížen apriorními předpoklady a nezdůrazňuje se objektivní odstup od skutečnosti, ale naopak subjekt-subjektová povaha poznání sociální reality, do které musíme proniknout a porozumět jí. Hypotézy tak stojí až na konci procesu zkoumání jako jeho výsledek. Typický je přístup monografický a historický (biografické metody).

**Procedura** je určitý způsob organizace sociologického výzkumu. Často se používá kombinace jednotlivých procedur. Sociologie má k dispozici 5 základních procedur:

- Statistická – používá se pro hromadné jevy, využívá některých metod ze statistiky.
- Monografická – předmětem pozorování je jeden případ, objekt.
- Experimentální – navozuje jevy a procesy (experiment laboratorní a terénní).
- Typologická – vychází z empirických informací, které analyzuje a uspořádává do typů.
- Historická procedura – informace zjišťuje z pramenů, dokumentů a výpovědí. (Zabírá obvykle kratší časové úseky než historická metoda, slouží potřebám sociologického výzkumu). Historická procedura úzce souvisí s dlouhodobým tzv. **longitudinálním výzkumem**.

### **Techniky sociologického výzkumu:**

**Technika** je souhrn speciálních postupů na efektivní využívání některé procedury, způsob sběru empirických dat.

**Výzkumné údaje se zachycují zejména pomocí těchto technik:**

- Pozorování (přímé, nepřímé; zúčastněné, nezúčastněné; utajené, neutajené).
- Rozhovor (kategorizovaný, nekategorizovaný; zjevný, skrytý; individuální hromadný; měkký a tvrdý).
- Dotazník (anonymní, neanonymní).
- Anketa.
- Experiment.
- Studium dokumentů (obsahová analýza, sémantická analýza).

Fáze sociologického výzkumu:

- **Příprava (projekt);**
- **Sběr dat;**
- **Zpracování;**
- **Interpretace a praktická aplikace.**

## **Sociometrie a sociotechnika**

**Sociometrii** lze vymezit jako soubor kvalitativních postupů při analýze struktury a dynamiky převážně malých společenských skupin pomocí zjišťování **socioemočních preferencí** ( volby sympatie a antipatie).

Používá se zejména **sociometrický test**

Zakladatel sociometrie – **Jakob Levi Moreno** (1892-1974), americký psychiatr působící jako psychoterapeut ve Vídni.

Moreno používá:

- **psychodrama**, které se zabývá interpersonálními vztahy,
- **sociodrama**, které se zabývá meziskupinovými vztahy.

Podstatou psychodramatu je hraní úloh – konfliktních situací, rolí za aktivní součinnosti jiných osob. Psychodrama se orientuje spíše na pochopení jedince, sociodrama na pochopení vztahů mezi členy.

**Sociotechnika** nebo také sociální inženýrství je praktická vědní disciplína, která se zabývá tím, jak pomocí určitých prostředků dosáhnout plánovaného efektu. Je to soubor doporučení, jak provádět cílevědomě a plánovitě sociální změny, aby bylo dosaženo žádaného cíle.

Za předchůdce sociotechniky je pokládán Niccollo **Machiavelli** (1469-1527), který ve svém spise kníže formuloval soubor doporučení, jenž by měla být v praktické politice použita.

### **Právo a sociotechnika**

Termínu **sociální inženýrství** poprvé použil v práci Úvod do sociologie práva Roscoe **Pound** v roce 1922. Hlavní úkol práva – **zachování společenské rovnováhy**.

Problematikou sociotechniky a práva se dále zabýval Adam **Podgórecki**, podle něho má právo:

- **odradit lidi od určitých způsobů chování** – odstrašující funkce práva;

- **informovat od chování, která právní autoritu podporují** – funkce práva jako ukazatele;
- **nutit k přesně vymezenému chování** – potlačovací funkce práva.